

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Machvmetis Saracenorum Principis, Eivsqve Svccessorum
Vitae, Ac Doctrina, Ipséque Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basel], [1543]

VD16 VD16 K 2583

Quod Machumet credat Dei præscientiam necessitare ad omnia quæ
aguntur. 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98259)

ut sibi sua sint negocia, tibi tua. Non dicit, quod uolentiam eis inferas. Alibi
ais, tales contradictiones Iudaorum, Christianorum, & aliorum in die ultima
diffiniri. alibi introducis Deum, te laudantem de pietate & mansuetudine. Quo-
modo te alium facto manifestas, & Dei testimonium falsificas? quid est hoc quod
deum tuum toties sibi ipsi facis aduersari, quoties tu sententiam mutasti? In cap.
xxv. ais: Post fidem habitam, incredulus ui coactioneque factus, fidem legemque
corde suo retinens, non damnabitur, sed hac sponte faciens. Scis enim Christia-
nos fidem unius Dei habere sine particeps seu alio Deo, & ideo secundum te cre-
duli sunt. Ideo & si coacti tibi uideantur consentire, corde tamen Christiani ma-
nent, & tecum non damnabuntur. Cur CHRISTO in Christianis intantum ad-
uersaris, quod eos persequeris, quos non negas in sua lege saluari? Fuerunt Chri-
stiani ante te, & CHRISTVS possedit in suis fidelibus huius mundi magnam
partem, constantissima obedientia usque ad mortem infinitorum Dei martyrum.
Cur persequuntur tui sequaces CHRISTVM, ut auferant acquisitum populum?
Confortamur autem per euangelium, cui post tot approbationes iniuriaris. Vbi
ait CHRISTVS: Beati qui persecutionem patiuntur propter iusticiam, quoniam
ipsum est regnum coelorum. Beati estis, cum maledixerint uobis homines, &
persecuti uos fuerint, & dixerint omne malum aduersum uos, mentientes pro-
pter me. Gaudete & exultate, quoniam merces uestra copiosa est in coelis. Sic e-
nim persecuti sunt prophetas, qui fuerunt ante uos. Ecce hac est consolatio no-
stra, in omni tribulatione & angustia nostra. Quoniam de morte transferimur
ad uitam aeternam.

QVOD MAHV MET CREDIT, DEI

praesentiam necessitare ad omnia quae aguntur.

Cap. VII.

A Dhuc dic Machumet, Cur Christianos persequeris? Si ais, propter pecca-
tum: Responde, si tu credis coactione quem uolentari posse ut fiat bonus,
cur tunc nono Capite dicis, Deum criminalia peccata nequaquam condonare,
sed minora? Et Capite duodecimo habetur: Homines prauos ad uiam rectam
Deus minime dirigit. Et cur ais decimonono Capite, Deum dixisse: Dei uerax
est uerbum, quod incredulos nunquam conuertendos affirmat. Et Cap. quadra-
gesimonono: A Deo deductus in errorem nunquam dirigitur. Et Cap. LXVI.
Nullum animabus uestris nocumentum in terra perpetrabitis, nisi quod ante uestri
creationem in libro praenotatum fuit a Deo cuncta complectente. Nonne ista cla-
re ostendunt, non posse malos per te in uiam rectam dirigi, cum nec deus illos di-
rigat? Dicis tamen saepe contrarium istis, ut in omnibus facis. Qui enim sunt tui
sequaces, intelligunt te uelle, quod omnia quae homo facit, ideo facit, quia sic
Deus faciendum praenotauit, non solum quod Deus omnia futura praeuiderit,
sed quod praeuisio necessitet. Quod est penitus erroneum, & tollere omnes le-
ges & iudicia, praemia & poenas. Sed quia deus in aeternitate omnia uidet simul,
quae sunt in tempore successiua, tunc simul uidet natiuitatem & mortem, & o-
mnem hominis intermedium cursum. Et hac uisio non necessitat. Sicut
cum te uideo cadere, non cadis, ideo quia te uideo cadentem, sed quia tu ca-
dis, te uideo cadentem. Videt igitur Deus omnia, & quaecumque agit homo,
in aeternitate sciens cuncta, iudicium iustum faciens secundum opera bona
& mala, quae homo in tempore facit, & apud ipsum aeternaliter praesentia
sunt.

Martyrium co-
stantia, & co-
rundem per-
Christum con-
firmatio.

Incredulos
non conuerti a
Deo iuxta Al-
coran.

F 4 sunt.

Alcorani diffi-
cultas & con-
tradictiones.

sunt. Adhuc dicto: Quid uis ut faciat credulus, quem ad Alchoran remitte-
tis, cum nemo (ut dicis) ipsum intelligat nisi solus deus, & sapientes diuinam sci-
entiam habentes? Et huius contrarium etiam asseris, scilicet Alchorā, clarum &
facilem. Quis ista capiet? Et ita omnia inuoluīs per contradictiones & uarieta-
tes, quod argumentum illud quod pro Alchoran facis Cap. 1X. concludit. Ais e-
nim: Nisi dei esset, contrarietates multas contineret. Ideo cum sibi ipsi toties con-
tradicat, utique ex Deo esse non potest.

Q V O D F I N I S O P E R I S M A H V M E T

fuit sui exaltatio. Cap. VIII.

Machumeti
scopus in Alco-
ran.

Sed uisus es mihi ô Mahumet, pretextu religionis, dominandi potētatū qua-
siisse: omnia enim in gladium resoluis, & gladio saltem ad tributum perueni-
re. Persuastisti quemlibet in sua lege saluari posse, ac quod deus fidelium constan-
tiam diligat, uariantes uerō nequaquam. Deinde accipis gladium, quasi illos uel-
lis ad ueritatem compellere, quos animastī constantes manere. Sed das optionē
ipsis, ut uel uariant, uel tributum soluant. Quis non intelligit finem tuæ religio-
nis, zelum & ritum tuæ legis tantum ad hoc tendere, ut domineris? Tributo e-
nim, quis deo & tibi satisfacit. Non erat alia intentio tua, quā quod Deo & reli-
gione medijs magnus esses. Nunquā credidisti ea uera, quæ fingis Dei præcep-
ta: quia non seruastī ea. Nonne deum facis asserere in Alcoran, Christianos tuos
meliores amicos quā Iudæos? Et alibi persecutionem, quam quidam in Chri-
stianos exercuerunt, detestaris: dicens, quomodo Deus confortauit eos. Capite
XXXIX. In principio a gentibus in terra propinqua pessimaque Christiani super-
rati, post nouem annos earum uictores per deum, cuius sunt prima postremaque
mandata, facti sunt. Ex illis non uidetur, te aliquibus inimicitijs seu legis tuæ ra-
tione Christianos illos persequi, sed solo dominandi appetitu uim ipsis intulisti,
& tuis successoribus tale exemplum reliquisti, utique pessimum ualde. Eundem
enim dominandi animum habentes, ubique Christianos persequuntur. Sed Chri-
stiani dei dono, demum suos uictores superabunt.

Christianos Iu-
deis præferri
in Alcoran.

Q V O D M A H V M E T N V N C S C R I B A T C H R I

stum Deum & hominem, nunc hominem tantum, sic nunc singularem Deum,
nunc pluralem. Cap. IX.

Miraculorum
diuinitas.

DE CHRISTO etiam sæpe Alchoran talia dicit, quæ ipsum diuinæ naturæ
confortem concludunt. Nam fundamentum ponit, miracula diuina esse:
CHRISTVM autem miracula super omnes fecisse approbat. Et non solum illa
quæ in euangelio continentur affirmat, sed etiam quæ in alijs libris (qui quoniā
occulti sunt ob auctoris innoticiam, Apocryphi nominantur) allegat, ut est de
creatione auium uiuarum ex luto, & pleraque alia, quæ CHRISTVM diuinæ na-
turæ fuisse concludunt. Habere enim generalem omnium miraculorum potesta-
tem diuinum est. Sic enim IESVS se Messiam probauit, quando Ioannes Zacha-
rie ex uinculis duos ad ipsum misit, interrogando: Tu es qui uenturus es, scilicet
la. Messias: an alium expectamus? respondit IESVS: Euntes renunciate Ioanni,
quæ audistis & uidistis. Cæci uident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi
audiunt, mortui resurgunt, pauperes euangelizantur, & beatus qui non fuerit
scandalizatus in me. Ecce quomodo IESVS respondit, per opera, se ipsum esse
illum Messiam expectatum, quem Ioannes his auditis non hæsitaret Dei fi-
lium esse, cui spiritus sanctus in Iordane testimonium perhibuit. Sic etiam
Alchoran ipsum ad consortium diuinæ naturæ nititur eleuare, quando di-
cit, omnibus prophetis quantumcunque Deo familiaribus & proximis,
CHRISTVM

Christi miracu-
la.